

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4832/2021
26.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Игњатовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3776/19 од 14.05.2020. године, у седници одржаној 26.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3776/19 од 14.05.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 27792/16 од 11.10.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је пуноважно усмено завештање оставиље пок. ВВ, бивше из ..., које је решењем проглашено на рочишту одржаном 26.06.2012. године пред Првим основним судом у Београду у оставинском поступку О 442/12, што је тужени дужан да призна и трпи. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 60.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3776/19 од 14.05.2020. године, првим ставом изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је пуноважно усмено завештање оставиље пок. ВВ, бивше из ..., које је решењем проглашено на рочишту одржаном 26.06.2012. године пред Првим основним судом у Београду у оставинском поступку О 442/12, што је тужени дужан да призна и трпи. Другим ставом изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 351.715,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Поднеском од 31.03.2022. године, тужилац је повукао изјављену ревизију.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија недозвољена, ако је ревизију изјавило лице које је повукло ревизију.

Имајући у виду да је тужилац повукао ревизију коју је поднео против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3776/19 од 14.05.2020. године, то је ревизија у смислу наведене законске одредбе недозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка није основан, будући да одговор туженог на ревизију није био нужан и неопходан, те му не припада право на накнаду трошкова тог поступка, у смислу одредбе члана 165. ЗПП, а у вези члана 154. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**